



2011. DECEMBER 2. PÉNTEK

**2TIMÓTEUS 4,6–8**

**BALOG MARGIT**

***Pál elvégezte futását***

<sup>4,6</sup>Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. <sup>4,7</sup>Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, <sup>4,8</sup>végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.



**Amit a textusról tudni kell:**

- exegetikai megjegyzések
- teológiai összefüggések feltárása

Ez az Újszövetség egyik legmegindítóbb része, Pál egyik legszemélyesebb megnyilvánulása. Az 1Tim kezdetén beszámolt keresztyén életének kezdeteiről, itt pedig a küszöbön álló végéről. A két levélben összefoglalja életét és szolgálatát.

A búcsúszavakban visszatekintve két képben összegzi egész életét és szolgálatát.

Az egyik az áldozat képe, ahol maga Pál az italáldozat, ezzel jelzi közelgő „elindulását”. A hasonlat Pál mártírhalálára utal, ahogyan élete, úgy halála is Istennek odaszánt áldozat. Azért hal meg, amiért élt is, nem önmagának, hanem az élet és halál Urának, mint Isten embere. Mindaz, amit az Újszövetségben megtudunk róla, erről tanúskodik. Missziói munkája: a gyülekezetek alapítása, levelei, melyekben Krisztus evangéliumát hirdette minden embernek, és ennek megfelelően irányította a gyülekezeteket, küzdelme és szenvedései Krisztus hitéért. Ez a kép áll utoljára Timóteus előtt is.

Jellemző páli kép az atlétáé (birkózás, futás) is (1Kor 9,25–26., Fil 3,12–14., ApCsel 20,24.) Mint a jó versenyző, megtartotta ünnepélyes ígéretét/esküjét, melyet a verseny előtt tett, hogy teljes erejével és szabályszerűen küzd. Végre célba ért, teljesítette, amit vállalt, így tekint most vissza a megtett útra.

Megtartotta a hitet, mert hűséges volt az evangéliumhoz, mert ellenállt a tévtanítóknak, mert megőrizte azt a következő nemzedék számára.

Ezért bizalommal néz a jövőbe a halál küszöbén. Nem érdemeiben bíz, hanem abban a bíróban, aki eddig is ura és megváltója volt, akivel a Lélek által együtt élte az életét. Ezért biztos abban, hogy bár a Birodalom halálra ítéli, a végső igazolást/megigazulást Tőle kapja meg reménysége szerint, és elnyeri a győztesnek járó koszorút, melyet a verseny gazdája ad át az utolsó napon. Az igazság koszorúja maga a megigazulás vagy az igazaknak adott koszorú.

De ez nem csak az apostolról szól, ígéret és reménység ez mindazok számára, akik „szeretik” jelenlétét, eljövételét. Az epifánia a Pásztori levelekben nem csak Krisztus végső megjelenésére utalhat, hanem az elsőre is, így a két parousia közötti időben vagyunk. Itt a kontextus miatt az előbbi jelentés lehet a hangsúlyosabb.

Az ígéretet Pál itt már nem az egészséges tanítás hirdetéséhez vagy elfogadásához köti, hanem túl mutat ezen, hiszen a kegyesség lehet csupán külső forma, mint a tévtanítók esetében, vagy létezhet valódi kegyesség különböző formákban. Akik „szeretik” eljövételét, azoknak szól, és arra utal, hogy Isten irgalma mindig nagyobb mint azt mi, emberi mércéink alapján, gondolnánk.



### Prédikációvázlat

*Mit hoz a jövő?*

Van, aki már átélte azokat a nehéz pillanatotkat, amikor végső bűcsút kellett vennie valakitől, aki közel állt hozzá. Mindig megrendítő, ha tanúi leszünk a halálhoz közeli, utolsó mondatoknak, pillanatoknak, ezek különösen emlékezetesek. Mindennek, ami történik, elhangzik, nagyobb súlya van.

Ilyenek Pál apostol utolsó ránk maradt mondatai a Timóteusnak szóló levél végén, melyekben visszatekint az eddig megtett útra, és előre néz a rá váró jövőre.

### Bizonyságtétel

A bizonyságtételen általában azt értjük, hogy valaki beszámol a megtéréséről, arról a tapasztalatról, hogy bűnbocsánatot, új életet kapott.

Pál utolsó bizonyságtétele azonban nem csak keresztyén életének kezdeteiről szól, hanem az egész életéről mindvégig. A kegyelemről tanúskodik a keresztyén élet mindennapjaiban is. Ez erősíti azt is, aki mondja, és azt is, aki hallja. Milyen jó, ha a gyülekezet közösségében így tudjuk erősíteni egymást, meg tudjuk osztani hitben szerzett tapasztalatainkat egymással, az idősebbek a fiatalabbakkal! De milyen szomorú, ha a közösségben erre nincs lehetőség, ha máshol kell keresnünk, netán szakembereknél, fizetett lélekgyógyászoknál, mert nincs kivel beszélni a családban, a gyülekezetben.

### Ami mögöttünk van

Pál egész életére tekint vissza, de nem a múlt sérelmeit vagy kudarcait sorolja, és nem is a saját sikereit vagy érdemeit. Isten előtt ad számot a rábízott feladat elvégzéséről. Milyen jó így emlékezni vissza az életünkre, arra, hogy hűségesek tudtunk maradni életünk urához és mindazokhoz, akikért felelősséggel tartoztunk, hogy jól gazdálkodtunk talentumainkkal mások javára és Isten dicsőségére, helytálltunk ott, ahová a küldetésünk szólt.

A hitet megtartani nem egyfajta védekező magatartást jelent vagy görcsös ragaszkodást ahhoz, amit átvettünk és kaptunk az előző generációtól, hanem a hit harcát, a mindennapos küzdelmet a hit megéléséért változó helyzetekben és változó világban, hogy életté, valósággá váljon bennünk, a kapcsolatainkban, a közösségeinkben annak akarata, akiben hiszünk.

### Ami előttünk van

Pál ugyanolyan bizonyossággal és bizalommal néz a jövőbe a halál küszöbén, ahogyan a mögötte lévőkre tekintett. Ez a biztos reménység nem azon alapszik, amit eddig elért, nem önmagában bíz, hanem abban, akinek majd számot kell adnia.

Isten ajándék számunkra is hit által, hogy így nézhetünk szembe az élet legnagyobb ellenségével a magunk és a mások életében egyaránt. Nem a megsemmisüléstől, a veszteségtől való félelemmel, hanem azzal a bizonyossággal, hogy az utolsó szó nem az élet ellenségéé, nem is a miénk, hanem az élet, az örök élet uráé és ajándékozójáé, akit várhatunk, és aki vár bennünket a Vele való teljes közösségbe.

Ez a lehetőség előttünk is nyitva áll, a miénk is lehet mindazokkal együtt, akik ezen az úton járnak, akiknek életét Krisztus eljövetele határozzák meg, aki eljött, és elhozta a Vele való élet ajándékát, és eljön újra, hogy beteljesítse bennünk és ebben a világban a szándékát, mindenek megváltását és üdvösségét.